

Indenrigs- og Sundhedsministeriet

Dato:
Kontor: Regional sundhed
J.nr.: 2003-12140-54
Sagsbeh.: LCH
Fil-navn: Dokument 2

Besvarelse af spørgsmål nr. L 140 – Spørgsmål 93, som Sundhedsudvalget har stillet til indenrigs- og sundhedsministeren den 5. april 2006

Spørgsmål L 140 - Spørgsmål 93:

"Ministeren bedes redegøre for de foreløbige resultater af undersøgelser igangsat efter lov nr. 1372 af 20. december 2004 om undersøgelse af behandlingsforløb, hvor psykisk syge begår alvorlig personfarlig kriminalitet. Det bedes herunder oplyst, om resultaterne peger på, at tvungen opfølgning ville have gjort en forskel i sager om psykisk syge, der begår personfarlig kriminalitet?"

Svar:

Som jeg oplyste Sundhedsudvalget om i december 2005, samt i min besvarelse af L 140 – Spørgsmål 4, har Sundhedsstyrelsen nedsat to arbejdsgrupper, én for den østlige del af Danmark og én for den vestlige del af Danmark, til at undersøge behandlingsforløbene.

Arbejdsgrupperne vil foretage en vurdering af de væsentlige hændelser, herunder tage stilling til, om det ud fra materialet kan vurderes, hvorvidt der i forløbet kunne være sket svigt eller eventuelle afvigelser fra det planlagte. Derefter vil der blive udarbejdet en rapport om undersøgelsesresultatet. Rapporten forventes at foreligge juni 2006.

Når rapporten foreligger, vil Folketingets Sundhedsudvalg blive orienteret herom.

Jeg kan således ikke på nuværende tidspunkt svare på, hvad resultaterne vil pege på i relation til det rejste spørgsmål.

Det er imidlertid fejlagtigt at tro, at de to initiativer har samme sigte.

Lov om undersøgelse af behandlingsforløb, hvor psykisk syge begår alvorlig personfarlig kriminalitet, har til formål at undersøge forløb, der er gået galt med henblik på at generere viden, således at vi i fremtiden kan forebygge, at det går galt igen.

Lovforslaget om tvungen opfølgning efter udskrivning skal ses i en bredere kontekst. Hovedformålet med tvungen opfølgning efter udskrivning er ikke at forebygge kriminalitet. De fire betingelser for at kunne blive omfattet af tvungen opfølgning efter udskrivning vedrører således ikke oplysninger om, hvorvidt den psykisk syge har begået kriminalitet.

De fire betingelser består af én subjektiv betingelse og tre objektive.

For det første skal overlægen vurdere, om der på baggrund af den aktuelle indlæggelse findes at være en begrundet frygt og nærliggende risiko for, at patienten efter udskrivning vil ophøre med at følge den behandling, der er nødvendig for patientens helbred.

For det andet skal patienten i mindst ét tilfælde have undladt at følge den behandling, der er anført i en udskrivningsaftale eller en koordinationsplan. For det tredje skal patienten i de seneste 3 år forud for den aktuelle indlæggelse være blevet tvangsindlagt mindst 3 gange, og for det fjerde skal patienten i forbindelse med den aktuelle indlæggelse være blevet tvangsindlagt eller tvangstilbageholdt.

Loven om undersøgelse af behandlingsforløb, hvor psykisk syge begår alvorlig personfarlig kriminalitet, adskiller sig fra forslaget om tvungen opfølgning efter udskrivning, idet formålet med loven er at generere ny viden.

Om de svingdørpatienter, som er målgruppen for tvungen opfølgning efter udskrivning, har vi allerede viden om, at det vil gå galt, hvis vi ikke gør noget nyt. Det kan vi konstatere i Sundhedsstyrelsens årlige statistik for tvangsindlæggelser, da målgruppen for tvungen opfølgning efter udskrivning optræder i statistikken gang på gang, fordi de konsekvent ophører med at følge behandlingen, når de bliver udskrevet. Disse personer kan vi ikke fastholde i den nødvendige behandling med det eksisterende regelsæt.

Og det rejser det principielle spørgsmål, om det er acceptabelt. Om det er rimeligt, at vi ser passivt til, når en lille gruppe mennesker til stadighed får det dårligere og dårligere.

Jeg mener ikke, det er rimeligt, og det er min baggrund for at stille forslaget om tvungen opfølgning efter udskrivning.

Udover de fire betingelser, som alle skal være opfyldt for at tvungen opfølgning kan komme på tale, bliver en beslutning om tvungen opfølgning i følge forslaget forbundet med effektive klagemuligheder og adgang til domstolsprøvelse. Det er i den forbindelse vigtigt at understrege, at en klage over tvungen opfølgning har opsættende virkning. Det indebærer, at tvungen opfølgning ikke kan iværksættes, før det psykiatriske patientklagenævn har behandlet klagen, hvis patienten har klaget over beslutningen om tvungen opfølgning. Hvis patienten får medhold ved det psykiatriske patientklagenævn, kan den tvungne opfølgning ikke iværksættes.